

หัวข้อวิจัย	ดนตรีรองเง็ง : กรณีศึกษาคณะชาเคย์ แวร์เต็ง
ชื่อผู้วิจัย	นายประภาส ขวัญประดับ
คณะ	คณะศิลปกรรมศาสตร์
สถาบัน	สถาบันราชภัฏสงขลา
ปีการศึกษา	2546

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ดนตรีรองเง็ง : กรณีศึกษาคณะชาเคย์ แวร์เต็ง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้ ประวัติดนตรีรองเง็ง วิเคราะห์ดนตรีรองเง็ง คณะชาเคย์ แวร์เต็ง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ดนตรีพื้นบ้านภาคใต้มีวัตถุประสงค์ในการบรรเลงเพื่อประกอบพิธีกรรมและ บรรเลงเพื่อความบันเทิง
2. ประวัติดนตรีรองเง็ง ได้มีการแสดงดนตรีรองเง็งในภาคใต้ของไทยเมื่อประมาณ 200 ปี โดยจะพบบริเวณจังหวัดชายแดนภาคใต้ เช่น จังหวัดปัตตานี จังหวัดยะลา และจังหวัด นราธิวาส และบริเวณจังหวัดชายฝั่งทะเลตะวันตก เช่น จังหวัดสตูล จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ เป็นต้น
3. องค์ประกอบของดนตรีรองเง็ง คณะชาเคย์ แวร์เต็ง พบว่ามีบันไดเสียงแบบ ไดอาทอนิก (Diatonic) เมเจอร์ (Major) และไมเนอร์ (Minor) มีการประสานเสียงแบบ Quasi Homophonic และ Monophony

Research Title Rong Ngeng Music Analysis : The case study of Khaday Verdeng's Pieces
Name Mr.Prapad Krawpradub
Faculty Art and Design
Institute Rajabhat Institute Songkhla
Year 2003

Abstract

The purpose of this research was to study the history of the Rong-ngeng, the folk music of the south, to analyze the musical Tuning system of Khaday Verdeng's troupe

The results of the research were as follow.

1. The folk music of the south was served for ritual ceremony and for entertainment as Well.
2. As for its history, the Rong-ngeng has been performed in the south about 200 years ago, along the southern Border of Thailand in Pattani, Yala and Narathiwat and on the Western coast of Thailand in Satun, Trang and Krabi provinces.
3. For the musical tuning system the Khaday Verdeng's music were diatonic in major and minor, were quasi homophonic and monophony